

Kolbotn, 26. august 2021

Høringssvar på rapporten fra arbeidsgruppen for visjon og handlingsplan

Follogruppen viser til rapport for visjon og handlingsprogram i NRRL.

Vi registrerer at rapporten er sendt på høring i starten av sommerferien etter at aktiviteten i gruppen er avsluttet for semesteret, med høringsfrist omtrent samtidig med oppstart etter ferien. Til dette kommer at vi nå, nær høringsfristen, er opptatt med å komme i gang etter lang tid med redusert aktivitet som følge av COVID19-pandemien. Tilsvarende gjelder ventelig også for andre grupper. På denne bakgrunn vurderes høringsperiode og -frist som uhensiktsmessig. Den begrenser vår mulighet til å gå grundig igjennom dokumentet. I så måte er det også uheldig at det gikk svært lang tid fra arbeidsgruppen sendte fra seg sin rapport til den ble tilgjengelig på NRRL.no

Arbeidsgruppen har nedlagt omfattende arbeid. Vi vurderer imidlertid dokumentet som noe vanskelig tilgjengelig. Strategiske grep og helt detaljerte tiltak er blandet sammen slik at den overordnede innretningen ikke er lett å få øye på. Vi forstår likevel denne innretningen å være et ønske om flere medlemmer i NRRL sentralt gjennom sterkere *sentral styring* av gruppene. Til dette bemerkes følgende:

Aktiv utøvelse av radioamatørhobbyen og medlemskap i NRRL er ikke nødvendigvis det samme. NRRLs medlemstall synker jevnlig. Uten at det klart fremgår vil vi anta at det samme gjelder antallet radioamatører. Dette gir to spørsmål: Hva skal til for at det blir flere radioamatører? Og hvorfor skal disse bli medlem av NRRL? Til dette hører spørsmålet: Hvorfor er ikke alle radioamatører medlem av NRRL? Arbeidsgruppen besvarer ikke disse spørsmålene tilstrekkelig klart og adskilt.

Arbeidsgruppen peker på at flere radioamatører er medlem av lokale grupper uten å være medlem i NRRL sentralt. Uten å undersøke hvorfor det er slik, er arbeidsgruppens forslag å tvinge medlemskap i NRRL sentralt. Avviket mellom lokalt og sentralt medlemskap kan skyldes at radioamatører setter pris på lokalt samhold og kameratskap men ikke oppfatter NRRL som viktig for hobbyen. NRRL sentralt må derfor synliggjøre sin betydning FØR det kan søkes økt oppslutning gjennom tvang.

Vi støtter ikke en underliggende tankegang om NRRL som en kommando-organisasjon som skal iverksette mange detaljerte aktiviteter. Det bør være en INFORMERENDE organisasjon som understøtter gruppene og gjør det interessant å være medlem, ikke en organisasjon som skal diktere i detalj hva enkeltmedlemmer og grupper skal gjøre. Det er forøvrig gruppene som er og naturlig bør være fundamentet i organisasjonen. NRRL bør være en serviceorganisasjon for gruppene. Det er i gruppene de fleste har sin tilknytning.

Vi støtter således ikke tvunget medlemskap i NRRL sentralt men har like stor glede av alle våre medlemmer. Muligvis er en bedre tilnærming å betrakte gruppene som kjernen i radioamatøraktiviteten og NRRL som en støttefunksjon for denne kjernen, i stedet for å betrakte NRRL sentralt som toppnoden i en konsernmodell.

Det er vårt bestemte inntrykk at det er mange medlemmer som utelukkende ser på støtten til IARU som grunn til å være medlem av NRRL. NRRL er en mulighet til å ha myndighetskontakt der myndighetene, som NKOM, får «ammunisjon» til å begrunne hvorfor radioamatørene skal få tilgang til de svært ettertraktede frekvensene. Svært mye av NRRLs aktivitet er hobby-fokusert. I lengden frykter vi det sager over greinen som vi alle sitter på, nemlig tilgang til frekvensene. Det må reflekteres og profileres en potensiell nytte for samfunnet slik at vi får beholde våre tildelte frekvenser. Uten frekvenser ingen NRRL og ingen hobby.

Forsøk fra enkelte NRRL-tillitsvalgte på detaljbegrensning og regulering av våre rettigheter langt strengere enn det rom som NKOM har gitt oss i forskrift styrker heller ikke en positiv holdning til NRRL.

Arbeidsgruppens beskrivelse av Sambandstjenesten er feil. Strategi for sambandstjenesten er besluttet av HQ gjennom tilslutning til rapport etter gjennomgang av tjenesten (i april 2019). Sambandstjenesten leverer nødsamband i form av redningsamband (sambandsstøtte lokalt til myndigheter og andre organisasjoner i den offentlig organiserte redningstjenesten) og krisesamband (lokale, regionale og nasjonale (og globale) sambandstjenester for områder uten telekommunikasjon, ved ekstremvær eller under katastrofer.

Sambandstjenesten er således ingen redningstjeneste (og har heller ingen planer om å bli det) men en støttefunksjon. Denne støttefunksjonen er ikke forbeholdt politiet, kommuner og fylkeskommuner(!) men tilbys frivillige organisasjoner, redningsetater og andre myndigheter, med utgangspunkt i radioamatørens komparative fortrinn: Sambandsfaglig og radioteknisk kompetanse, bruksrett til frekvenser og tilgang til sambandsutstyr – oppnådd gjennom offentlig lisensiering som radioamatør. «Sporing og karttjenester» utgjør en helt avgrenset del av dette.

Sambandstjenesten er således et viktig argument for rekruttering av nye radioamatører, for (ev.) medlemskap i NRRL sentralt og for at vi skal kunne beholde de ressurser – frekvenser – samfunnet har stilt oss til rådighet. Det er følgelig behov for en mer utfyllende, og riktigere, beskrivelse av Sambandstjenesten som grunnlag for det videre arbeidet. Det står selvsagt arbeidsgruppen fritt å foreslå en annen strategi for Sambandstjenesten, men det må da komme klarere frem at det er et slikt forslag som fremmes.

Organisasjonen og dets webløsning burde her være det naturlige mellomleddet mellom radioamatørene og myndighetene. Lite skjer. Vi er kjent med tilfeller der representanter for tunge etater etterspurte samband og i ettertid har fortalt hvor hjelpeløse de var etter første forsøk på hjemmeside. Fremdeles er ikke alt ryddet opp der. Kartet og sider over organiseringen er fortsatt feil ett år etter siste endring i Sambandstjenesten. Sambandstjenesten har for ca et halvt år siden fått en lønnet såkalt administrativ leder, der noe av oppgavene skulle være webløsning og øvelser. Vi ser lite til noe av dette. Forøvrig kan man stille spørsmålstegn med en slik stilling, som kom i tillegg til at Sambandstjenestens sentrale ledelse for 2 år siden ble endret fra 3 til 5 personer. Er ikke det nok? Bør ikke det få en sjanse? Nå er de altså på papiret 6 pluss fagledere. Har NRRL økonomi til denne og evt enda en lønnet «markeds-stilling» oppi denne diskusjonen der langtids bærekraft er tema.

Arbeidsgruppen forslår navneskifte. Vår oppfatning til dette er at det a) ikke er ønskelig og b) ikke er tilstrekkelig utredet. Til a) bemerkes at dagens navn er godt innarbeidet og gir inntrykk av en tradisjonsrik, internasjonalt orientert og erfaren organisasjon. Til b) bemerkes at forslaget er en marginal endring fra dagens navn med liten signaleffekt og som samtidig bringer tankene hen til en fagforening (som Fagforbundet, Forskerforbundet ...) Vi ønsker at dagen navn beholdes – ev. med tilføyelsen «Radioamatørens organisasjon i Norge» der dette er nødvendig og på sin plass.

73 de LA3F v/ LA1EBA Hans Christian
sekretær